

El curs passat una mare va portar uns pollets a l'escola perquè els nens els poguessin observar i tocar. Vàrem parlar del color de les seves plomes, les vam tocar: eren molt suaus. Vam assenyalar les diferents parts del seu cos i, entre tots, vam intentar reproduir el seu so: piu, piu, piu!

De menjar els vam donar pinso, el vam olorar i tocar (era fi com la sorra).

Aquest curs hem tornat a portar un animal a l'escola. Aquesta vegada ha estat un gos que es diu Pelut. Els nens s'ho han passat molt bé en veure les ganes de jugar que tenia, corrent darrere d'ells i agafant les pilotes amb la boca.

De mica en mica tots s'han afegit al seu joc.

Aquestes experiències han despertat l'interès dels nenes i nenes. La visita d'un animal canviava l'aire de la jornada corresponent, posant-hi un to alegre i gairebé festiu.

Ha estat interessant veure en les expressions dels nens i nenes, la pregunta que potser es feien davant dels animals: *i tú, qui ets?*, amb aquesta forma personalitzadora i directa que tenen els nens i nenes d'abordar els fets, situant-s'hi com a iguals.

Per a ells, uns pollets...són realment personatges vius que coneixen i que, d'alguna manera, estimen.

Dolors Barbany